

Begäran om omprövning av tekniska nämndens beslut 26.3.2026 § 41 gällande skador på fastighet orsakade av dagvatten

TEKN 17.06.2026 § 86

Beredning

Infrastrukturchef Pekka Stenius
Förvaltningsdirektör Tomas Määttä

Bakgrund till ärendet

Tekniska nämnden har genom det beslut som är föremål för omprövningsbegäran (26.3.2026 § 41) beslutat förkasta det krav på skadestånd som framförts av dem som begär omprövning gällande den skada som dagvatten orsakat deras fastighet samt övriga krav som de hade framfört.

De som begär omprövning kräver utöver skadestånd också att staden beviljar en nedsättning av dagvattenavgiften för deras fastighet. Detta yrkande avslog tekniska nämnden, eftersom de som begär omprövning inte hade lagt fram några egentliga orsaker till varför det beslut som stadsfullmäktige i Lovisa stad fattade 19.9.2018 § 88 om att införa dagvattenavgift för detaljplanerade områden inte skulle gälla den fastighet som de äger, när grundavgiften för dagvatten tas ut för alla fastigheter som är belägna inom ett område för dagvattenavlopp (detaljplanerat område), oberoende om fastigheten har anslutits till dagvattennätet eller inte.

Skadeståndsyrkandet avslogs av tekniska nämnden eftersom de krävda skadestånden inte beror på att det kommunala dagvattensystemet skulle fungera på felaktigt sätt eller på stadens byggande. Det finns således inte något tillräckligt orsakssamband mellan de påstådda skadorna och stadens verksamhet. Nämnden motiverade frågan bland annat med § 103 e i lagen om områdesanvändning enligt vilken ägaren till en fastighet i regel ansvarar för dräneringen på sin tomt. I ärendet påvisades inte heller att staden genom byggnadsåtgärder eller kommunaltekniken skulle ha avlett dagvatten så att det permanent eller planmässigt rinner till fastigheten i fråga.

Grunder för begäran om omprövning och bedömning av dem

Enligt 138 § i kommunallagen (410/2015) ska en begäran om omprövning framställas inom 14 dagar från delfåendet av beslutet.

Omprövningsbegäran har således framställts inom utsatt tid och tas upp till prövning.

Den myndighet som behandlar omprövningsbegäran är bunden till de yrkanden som framförs i omprövningsbegäran och kan inte behandla frågan till andra delar. I ett omprövningsbeslut ska de yrkanden som läggs fram i omprövningsbegäran avgöras genom ett motiverat avgörande.

De påståenden om laglighetsfel vid behandlingen av ärendet som framförs i omprövningsbegäran ska granskas, och om det inte konstateras några laglighetsfel i beslutet kan omprövningsbegäran avslås. Man kan överväga att bifalla en omprövningsbegäran med stöd av de ändamålsenlighetsgrunder som eventuellt lagts fram i den.

De som begär omprövning har yrkat att saken ska rättas med stöd av 50 § i förvaltningslagen och att ärendet ska återremitteras för ny beredning eftersom beslutet i ärendet har uppkommit i fel ordning. I omprövningsbegäran krävs dessutom att två externa sakkunnigutredningar inhämtas. Detta motiveras bland annat med att dagvattenssystemet inte fungerar, att utredningsskyldigheten försumrats och med stadens skadeståndsansvar.

Kommunens lagstadgade ansvar för dagvatten från gatuområden

I omprövningsbegäran hänvisas till kommunens skyldighet enligt lagen områdesanvändning (132/1999) att sörja för dagvattenssystemens dimensionering och skick. I lagen om områdesanvändning görs en uppdelning mellan kommunens ansvar, som regleras i § 103 i, och fastighetsägarens ansvar, som regleras i § 103 e, enligt vilken ägaren till eller innehavaren av en fastighet ansvarar för hanteringen av fastighetens dagvatten.

Högsta förvaltningsdomstolen har i sitt avgörande 2023:25, till vilket det redan hänvisades i nämndens beslut, behandlat ett liknande fall där det ansågs utrett att dagvatten från områden utanför detaljplaneområdet och också delvis från detaljplaneområdet styrdes på grund av höjdskillnader till en fastighet där det fanns ett rörförsett dike som tidvis varit otillräckligt för att hantera dagvattnet, vilket orsakat översvämning.

Fastighetsägaren hade i fallet i fråga krävt att kommunen vidtar åtgärder för att förbättra dagvattenssystemet. Den periodiska översvämningen av dagvatten på en enskild fastighet visade enligt högsta förvaltningsdomstolen dock inte som sådan att den övergripande hanteringen av dagvattnet på detaljplaneområdet hade ordnats på ett bristfälligt sätt. Det hade inte framkommit i ärendet att motsvarande problem med hanteringen av dagvatten skulle ha uppstått i större utsträckning inom detaljplaneområdet. Högsta förvaltningsdomstolen godkände således nämndens beslut om att inte inleda byggåtgärder i fråga om dagvattenssystemet i området.

Lovisa stad har genom de utredningar som den gjort konstaterat att dagvattenssystemet fungerar och underhålls. Tillfälliga åtgärder (till exempel pumpning) utgör riskhantering och påvisar inte förekomsten av fel eller försummelse eller att dagvattenssystemet inte fungerar eller att det är otillräckligt i det ifrågavarande detaljplaneområdet.

Fel i förvaltningsförfarandet

Utredning av ärendet

Enligt 31 § i förvaltningslagen (434/2003) ska en myndighet se till att ett ärende utreds tillräckligt.

Enligt den vedertagna tolkningen av bestämmelsen är myndigheten dock inte skyldig att inhämta all tänkbar utredning, utan sådant material som är nödvändigt och relevant för avgörandet av ärendet. Myndigheten har i enlighet med vad som anges i rättslitteraturen utrett ett ärende tillräckligt när den har tillräckligt med utredningsbaserad information för att avgöra ärendet (bland annat Kulla och Salminen, 2024).

I detta fall har Lovisa stad som utredning till stöd för nämndens beslut 26.3.2026 § 41 inhämtat en bedömning av dagvattennätets skick, teknisk information om dess underhåll och en utredning av områdets strukturella

funktion. Inga strukturella fel, tilltäppningar eller försummelser av underhållet har konstaterats i dessa. Det bild- och videomaterial som de som begär omprövning lägger fram i sin omprövningsbegäran visar inte att det skulle finnas något fel i dagvattenssystemet, att det i ärendet skulle vara fråga om vårdslöshet från myndighetens sida eller att det skulle finnas ett rättsligt relevant orsakssamband mellan Lovisa stads verksamhet och skadeståndsansvar, och det påverkar inte utgången i ärendet.

Lovisa stad anser således att den utredning som den inhämtat i ärendet har varit tillräcklig med tanke på ärendets natur och omfattning. Det bild- och videomaterial som de som begär omprövning tillställt i ärendet förändrar inte på det sätt som konstateras ovan ärendets utgång med tanke på dagvattenssystemets funktion och tillräcklighet, så det kan anses att man i ärendet sett till att ärendet utretts på tillräckligt sätt i enlighet med 31 § i förvaltningslagen.

En parts rätt att bli hörd

Skyldigheten att höra parten enligt 34 § i förvaltningslagen har fullgjorts i ärendet. Parten gavs tillfälle att framföra sin syn på saken och tillställa en utredning innan ärendet avgjordes, för bland annat infrastrukturchefen och tf förvaltningsdirektören gjorde en syn hos dem som begär omprövning hösten 2025. Rätten att bli hörd innebär ingen skyldighet att godkänna de påståenden som framförts eller att inhämta tilläggsutredningar till stöd för dem.

Myndigheten har som uppgift att bedöma vilken betydelse partens utredning har med tanke på avgörandet av ärendet och att fatta ett beslut utgående från detta. Vid det skede som utredningarna bedöms har myndigheten inte längre någon skyldighet enligt förvaltningslagen att ge parten tillfälle att bli hörd, eftersom myndigheten då fullgör sin utredningsskyldighet enligt 31 § i förvaltningslagen.

Skadeståndsansvar

När det gäller påståendet i omprövningsbegäran om att staden skulle ha försummat aktsamhetsplikten i anslutning till sitt skadeståndsansvar kan det konstateras, såsom även läggs fram i motiveringen till nämndens beslut 26.3.2026 § 41, att enligt skadeståndslagen (412/1974) ska den som uppsåtligen eller av vållande förorsakar annan skada ersätta den, såvida inget annat följer av vad som stadgas i denna lag.

Skadeståndsansvar kräver alltså orsakssamband mellan den skada som uppkommit och skadevållarens uppsåtliga verksamhet eller verksamhet som begåtts av vållande. Det har fortfarande inte påvisats några fel eller försummelser från Lovisa stads sida och därigenom inte heller något orsakssamband.

Övriga yrkanden

De som begär omprövning har också yrkat att Lovisa stad bedömer dagvattenssystemets funktionella kapacitet och låter en utomstående sakkunnig göra en objektiv skadekartläggning på deras fastighet på stadens bekostnad.

Yrkandet om en utomstående skadekartläggning som ska genomföras på stadens kostnad är ogrundad. Myndigheten är inte skyldig att inhämta en sakkunnigutredning till stöd för ett privat skadeståndskrav om det inte är nödvändigt för att avgöra frågan. Lovisa stad har ansett att det inte finns

något orsakssamband mellan de skador som orsakats fastigheten och stadens dagvattensystem.

När det gäller yrkandet om att utreda dagvattensystemets funktionella kapacitet kan det konstateras att en utredning inte är nödvändig, eftersom dagvattensystemet som helhet betraktat är strukturellt sett i skick, underhållet av systemet inte har försummats och det inte heller på det sätt som konstateras ovan har påvisats att dagvattensystemet är otillräckligt eller felaktigt. Översvämningsfenomenet på den fastighet som ägs av dem som begär omprövning kan förklaras bland annat av exceptionella väderförhållanden, höjdskillnader i terrängen och samverkan mellan de omprövningsbegärandes fastighet och grannfastigheterna samt ytvattenavrinningens naturliga beteende vid kraftigt regn.

Slutsatser

De som begär omprövning har inte i sin omprövningsbegäran angett sådana grunder på basis av vilka det beslut som är föremål för omprövningsbegäran bör rättas eller ändras. Tekniska nämnden torde således besluta att avslå begäran om omprövning på de grunder som anges ovan i beredningstexten.

Kompletterande mötesmaterial
Omprövningsbegäran 8.4.2026

Föredragning	Teknisk direktör Nina Aro
Förslag	Tekniska nämnden beslutar på ovanstående grunder att avslå begäran om omprövning.
Behandling	Ledamot Sjöholm lade fram följande ändringsförslag: ärendet återremitteras för ny beredning. Tekniska nämnden understödde enhälligt ändringsförslaget.
Beslut	Tekniska nämnden beslutade återremittera ärendet för ny beredning och ytterligare utredningar.
TEKN 24.09.2026 845/10.03.02.01/2025	
Beredning	Infrastrukturchef Pekka Stenius Förvaltningsdirektör Tomas Määttä

Bakgrund till ärendet

Tekniska nämnden behandlade ärendet tidigare 26.3.2026 § 41. Genom sitt beslut avslog tekniska nämnden fastighetsägarnas skadeståndsyrkande mot staden samt yrkandet på att dagvattenavgiften inte skulle tas ut.

Fastighetsägarnas begäran om omprövning av beslutet behandlades av nämnden 17.6.2026 § 86. Nämnden beslutade att återremittera ärendet för ny beredning och ytterligare utredningar. I omprövningsbegäran hade bland annat yrkats att dagvattensystemets funktionella kapacitet skulle utredas och att en skadekartläggning skulle utföras av en utomstående sakkunnig.

I den tidigare beredningen hade staden bland annat bedömt dagvattenssystemets funktion i området, höjdnivåerna i området, ytvattnets avrinning samt hanteringen av fastighetens dagvatten. I ärendet hade man också bedömt ansvarsfördelningen mellan staden och fastighetsägaren samt förutsättningarna för skadeståndsansvar.

Efter att ärendet återremitterades har beredningen kompletterats särskilt genom att utreda i vilket skick dagvattenledningen på Mariegatan är med tanke på struktur och funktion. Dessutom har höjdnivåerna i området, ytvattnets avrinning samt takvatten som leds från fastigheterna till gatuområdet – vilka togs upp i den tidigare beredningen – granskats som en helhet.

Det behov av tilläggsutredningar som återremitteringen av ärendet syftade på har således beaktats i denna beredning.

Tidigare rättslig bedömning av ärendet och fel i förvaltningsförfarandet enligt begäran om omprövning

I det tidigare beslutet avslogs skadeståndsyrkandet på den grund att man i frågan inte påvisat något sådant fel eller någon sådan försummelse i funktionen eller underhållet av stadens dagvattenssystem som skulle ha vållat fastigheten den påstådda skadan. I ärendet har inte heller påvisats ett tillräckligt orsakssamband mellan stadens dagvattenssystem och de påstådda skadorna.

Fel i förvaltningsförfarandet

Utredning av ärendet

Enligt 31 § i förvaltningslagen (434/2003) ska en myndighet se till att ett ärende utreds tillräckligt.

Vid den tidigare beredningen bedömdes också myndighetens utredningsskyldighet enligt 31 § i förvaltningslagen. Staden har inhämtat sådan teknisk utredning som ansetts nödvändig för att avgöra ärendet samt utvärderat denna.

Enligt den vedertagna tolkningen av bestämmelsen är myndigheten dock inte skyldig att inhämta all tänkbar utredning, utan sådant material som är nödvändigt och relevant för avgörandet av ärendet. Myndigheten har i enlighet med vad som anges i rättslitteraturen utrett ett ärende tillräckligt när den har tillräckligt med utredningsbaserad information för att avgöra ärendet (bland annat Kulla och Salminen, 2024).

I detta fall har Lovisa stad som utredning till stöd för nämndens beslut 26.3.2026 § 41 inhämtat en bedömning av dagvattennätets skick, teknisk information om dess underhåll och en utredning av områdets strukturella funktion. Inga strukturella fel, tilltäppningar eller försummelser av underhållet har konstaterats i dessa. Det bild- och videomaterial som de som begär omprövning lade fram i omprövningsskedet visar inte att det skulle finnas något fel i dagvattenssystemet, att det i ärendet skulle vara fråga om vårdslöshet från myndighetens sida eller att det skulle finnas ett rättsligt relevant orsakssamband mellan Lovisa stads verksamhet och skadeståndsansvar, och det påverkar inte utgången i ärendet.

Lovisa stad anser följaktligen att den utredning som den inhämtat i ärendet har varit tillräcklig med tanke på ärendets natur och omfattning. Det bild-

och videomaterial som de som begär omprövning tillställt i ärendet förändrar inte på det sätt som konstateras ovan ärendets utgång med tanke på dagvattenssystemets funktion och tillräcklighet, så det kan anses att man i ärendet sett till att ärendet utretts på tillräckligt sätt i enlighet med 31 § i förvaltningslagen.

En parts rätt att bli hörd

Skyldigheten att höra parten enligt 34 § i förvaltningslagen har fullgjorts i ärendet. Parten gavs tillfälle att framföra sin syn på saken och tillställa en utredning innan ärendet avgjordes, för bland annat infrastrukturförvaltningschefen och tf förvaltningsdirektören gjorde en syn hos dem som begär omprövning hösten 2025. Rätten att bli hörd innebär ingen skyldighet att godkänna de påståenden som framförts eller att inhämta tilläggsutredningar till stöd för dem.

Myndigheten har som uppgift att bedöma vilken betydelse partens utredning har med tanke på avgörandet av ärendet och att fatta ett beslut utgående från detta. Vid det skede som utredningarna bedöms har myndigheten inte längre någon skyldighet enligt förvaltningslagen att ge parten tillfälle att bli hörd, eftersom myndigheten då fullgör sin utredningsskyldighet enligt 31 § i förvaltningslagen.

Tekniska nämnden har emellertid återremitterat ärendet för ny beredning, och därför har utredningen av ärendet kompletterats vid denna beredning.

Ytterligare utredningar i ärendet

Vid analysen av i vilket skick dagvattenledningen på Mariegatan är har två på varandra följande röravsnitt granskats:

- **HVK-1729–HVK-1618**
- **HVK-1618–HVK-1619**

Enligt denna analys är rörsystemet i sin helhet i gott och användbart skick. Inga strukturella skador, sprickor, brott eller betydande deformationer upptäcktes på någondera av de avsnitt som granskades. Rörmaterialen är helt och lämpligt för sitt syfte. I analysen konstaterades inga tecken på läckage eller några andra sådana strukturella risker som kunde påverka rörsystemets funktion.

Konditionsklassen för den övre ledningssträckan **HVK-1729–HVK-1618** har bedömts vara **1, det vill säga god**. Den lilla inbuktning som observerades i röret inverkar enligt analysen inte på rörets funktion, och röret har en tillräcklig lutning.

Konditionsklassen för den nedre ledningssträckan **HVK-1618–HVK-1619** har bedömts vara **2, det vill säga måttlig**. Ställvis observerades svaga inbuktningar i röret, men röret fungerar på normalt sätt och den vattenansamling som observerades är enligt analysen inte exceptionell eller något som på ett betydande sätt skulle försämra rörets funktion.

Rörsystemets lutning totalt sett är tillräcklig och flödesförhållandena huvudsakligen normala. Förändringen i rörstorlek på det andra granskade avsnittet utgör en planerad strukturlösning som inte hänger ihop med de observerade skadorna eller bristerna.

Vid analysen har således inte konstaterats något sådant strukturellt eller funktionellt fel som skulle visa att underhållet av stadens dagvattenledning

skulle ha varit bristfälligt eller som sådant skulle stöda påståendet om att stadens dagvattenledning skulle ha vållat de påstådda skadorna på fastigheten.

Dagvattensystemets funktionella kapacitet

I omprövningsbegäran framförs att staden bör utreda dagvattensystemets funktionella kapacitet.

Genom analysen av dagvattenledningens skick har rörsystemets strukturella och funktionella skick utretts. I analysen har inga tilltäppningar, strukturella skador eller några andra sådana fel konstaterats i rörsystemet som skulle visa att de granskade röravsnitten inte fungerar som de ska.

En analys av rörsystemets skick och en modellering av hela dagvattensystemets hydrauliska kapacitet är emellertid tekniskt sett olika utredningar. En konditionsanalys kan inte i sig fastställa hela systemets hydrauliska dimensioneringskapacitet.

Enligt 31 § i förvaltningslagen ska myndigheten se till att ett ärende utreds tillräckligt och på behörigt sätt genom att skaffa den information och den utredning som behövs för att ärendet ska kunna avgöras. Bestämmelsen innebär dock inte att myndigheten måste inhämta alla utredningar som parten föreslår eller utföra undersökningar som man inte kan anse vara nödvändiga för att kunna avgöra ärendet.

I detta fall har utredningen i ärendet bestått av en granskning av dagvattenledningsavsnitt med tanke på deras strukturella och funktionella skick. I ärendet har dessutom granskats områdets höjdnivåer, ytvattnets avrinning och andra faktorer som påverkar bildandet och avrinningen av dagvatten.

I ärendet har inte framkommit någon sådan specifik teknisk omständighet på basis av vilken man kunde fastställa att den hydrauliska kapaciteten i stadens dagvattensystem varit otillräcklig just när det gäller uppkomsten av den påstådda skadan.

Det kan vara ändamålsenligt att utföra en mer omfattande hydraulisk modellering i samband med den långsiktiga planeringen, utvecklingen eller kapacitetsutvärderingen av dagvattensystemet. Det potentiella kommande utvecklingsbehovet visar dock inte som sådant att det nuvarande systemet skulle vara felaktigt anlagt, att stadens underhållsskyldighet skulle ha försummats eller att den eventuella skadan i fråga skulle ha vållats av stadens verksamhet.

Högsta förvaltningsdomstolen har i sitt avgörande **HFD 2023:25** utvärderat en kommuns dagvattenhantering i en situation där det förekom översvämningar på en enskild fastighet. På basis av den rättsnorm som framgår av avgörandet påvisar det att dagvattnet tidvis svämmas över på en enskild fastighet inte som sådant att hanteringen av dagvattnet i detaljplaneområdet är lagstridigt eller bristfälligt ordnad.'

Följaktligen kan man inte anse att en hydraulisk modellering av hela systemet är en nödvändig ytterligare utredning för att kunna avgöra detta enskilda skadeståndsärende.

Dagvattenavrinning och förhållandena i området

I ärendet har man granskat höjdnivåerna i området och deras inverkan på ytvattnets avrinning samt takvatten som leds från fastigheterna till gatuområdet.

Dagvattenavrinningen påverkas bland annat av höjdnivåerna i terrängen, ytornas lutningar, byggnaderna, gårdsområdena, gatuområdena, regnvattensystemen och nederbörden. Översvämning på en enskild fastighet kan således bero på flera olika faktorer samverkan.

Den tillgängliga utredningen har inte visat att staden genom byggnadsåtgärder eller kommunaltekniska lösningar avsiktligt eller felaktigt styrt dagvatten till fastigheten i fråga så att det skulle medföra skadeståndsansvar för staden enligt skadeståndslagen.

Enligt § 103 e i lagen om områdesanvändning ansvar ägaren till eller innehavaren av en fastighet för hanteringen av fastighetens dagvatten. I enlighet med kapitel 13 a i denna lag ansvarar kommunen för att ordna dagvattenhanteringen i detaljplaneområden.

När det gäller ansvarsfördelningen spelar det således en roll huruvida den påstådda skadan uppkommit på grund av att den dagvattenhantering som kommunen ansvarar för är bristfällig eller till exempel på grund av förhållandena på fastigheten eller andra sådana faktorer som staden inte svarar för.

I ärendet har inte påvisats att det dagvattensystem som staden ansvarar för skulle ha fungerat på ett sådant sätt att det utgör grund för skadeståndsansvar.

Juridisk granskning

Enligt 2 kapitlet 1 § i skadeståndslagen (412/1974) ska den som uppsåtligt eller av vållande förorsakar annan skada ersätta den, såvida inget annat följer av vad som stadgas i skadeståndslagen.

Uppkomsten av skadeståndsansvar förutsätter således i regel att följande kan anges i ärendet:

1. en skada som ska ersättas
2. ett uppsåtligt förfarande eller vållande eller en försummelse som orsakat skadan
3. ett tillräckligt orsakssamband mellan detta förfarande och den skada som vållats.

I detta ärende måste man skilja mellan den eventuella skada som uppstått på fastigheten och frågan om huruvida skadan vållats av ett fel eller en försummelse som faller under stadens ansvar.

Det att det förekommit översvämning av dagvatten på fastigheten eller andra ytvattenproblem påvisar inte som sådant att staden har skadeståndsansvar för skadan.

I den ytterligare utredning som genomförts har inte konstaterats några sådana strukturella brister i dagvattenledningen på Mariegatan som skulle visa att staden försummat underhållet av ledningen eller som skulle visa att ledningens funktion är det som orsakat skadan.

De utredningar som gjorts i området gällande höjdnivåerna, ytvattnets avrinning och takvattnet som leds från fastigheterna till gatuområdet visar inte att staden genom felaktigt förfarande skulle ha avlett dagvatten till fastigheten.

I ärendet har det således inte varit möjligt att identifiera något specifikt förfarande eller någon specifik försummelse från stadens sida som skulle ha ett tillräckligt orsakssamband med de påstådda skadorna på fastigheten.

Det har således inte påvisats några förutsättningar för skadeståndsansvar för staden.

Skadans storlek och skadekartläggning

I omprövningsbegäran yrkas att staden låter en objektiv, utomstående sakkunnig göra en skadekartläggning på fastigheten på stadens bekostnad.

För att ett skadeståndsärende ska kunna avgöras måste det dock först finnas grunder för att bedöma att det i stadens verksamhet eller försummelse är fråga om ett förfarande som eventuellt ger upphov till skadeståndsansvar.

I detta ärende har det inte i de ytterligare utredningarna framkommit något sådant fel eller någon sådan försummelse som staden ansvarar för på grund av vilken det skulle vara nödvändigt att låta utföra en utomstående kartläggning på stadens bekostnad för att kunna avgöra frågan om stadens skadeståndsansvar.

Utredningsskyldigheten enligt 31 § i förvaltningslagen innebär inte skyldighet att på stadens bekostnad inhämta alla tänkbara belägg till stöd för ett privat skadeståndsyrkande.

Staden har emellertid kompletterat sin egen utredningsskyldighet genom att låta genomföra en analys av dagvattenledningens skick på Mariegatan. Resultaten av undersökningen har inte gett anledning att misstänka att det skulle finnas strukturella eller underhållsmässiga brister i den dagvattenledning som staden ansvarar för.

Fastighetsägarna kan själva inhämta en konstruktionsteknisk utredning eller annan sakkunnigutredning om fastigheten om de vill. Ett eventuellt behov av en sådan utredning ur fastighetsägarens perspektiv ger dock inte som sådant upphov till en skyldighet för staden att stå för utredningens kostnader.

Dagvattenavgift

Fastighetsägarna har yrkat på att dagvattenavgiften inte tas ut eller att den nedsätts.

Stadsfullmäktige i Lovisa stad beslutade 19.9.2018 § 88 om att införa dagvattenavgift på detaljplaneområden. I den tidigare beredningen konstateras att dagvattenavgiftens grundavgift gäller fastigheter som ligger inom stadens dagvattenledningsområde, oberoende om den enskilda fastigheten är ansluten till dagvattennätet eller inte.

Rättsligt betraktat är frågan om dagvattenavgiften separat från skadeståndskravet. Dagvattenavgiften är inte en ersättning som betalas för

en enskild skadehändelse, och avgiften grundar sig inte på frågan om huruvida det funnits dagvattenproblem på en enskild fastighet.

Betalningsskyldigheten bestäms enligt det beslut om dagvattenavgifter som staden godkänt och i enlighet med den gällande betalningsgrunden. Följaktligen ger inte en dagvattenskada på en enskild fastighet som sådan upphov till grunder för befrielse från dagvattenavgiften.

I ärendet har inte framförts någon sådan ny utredning eller rättslig grund på basis av vilken fastigheten i fråga bör befrias från dagvattenavgiften eller på basis av vilken avgiften bör nedsättas.

När det gäller dagvattenavgiften finns det således inte några grunder för att ändra tekniska nämndens tidigare beslut.

Tillräcklig utredning av ärendet

Enligt 31 § i förvaltningslagen ska myndigheten se till att ett ärende utreds tillräckligt och på behörigt sätt genom att skaffa den information och den utredning som behövs för att ärendet ska kunna avgöras.

Tekniska nämnden återremitterade detta ärende för ny beredning och ytterligare utredningar 17.6.2026 § 86. Efter återremitteringen har staden kompletterat utredningen av ärendet särskilt i fråga om dagvattenledningens strukturella och funktionella skick på Mariegatan.

I ärendet har också bedömts områdets höjdnivåer, ytvattnets avrinning, takvatten som leds från fastigheterna till gatuområdet samt dagvattenssystemets funktion.

Vid dessa ytterligare utredningar har inte framkommit någon sådan ny information som skulle visa att det finns ett sådant fel, en sådan brist eller en sådan underhållsförsummelse i stadens dagvattenssystem som skulle utgöra grund för skadeståndsansvar.

Den tillräckliga utredning som avses i 31 § i förvaltningslagen måste bedömas i relation till de omständigheter som är nödvändiga för att ärendet ska kunna avgöras. Myndigheten behöver inte inhämta någon sådan utredning som inte enligt det material som finns tillgängligt behövs för att avgöra ärendet.

I detta fall har den ytterligare utredningen riktats mot precis de omständigheter utgående från vilka man kan bedöma stadens eventuella skadeståndsansvar. Den ytterligare utredningen har inte ändrat den tidigare slutsatsen om att det saknas förutsättningar för ansvar för staden.

Staden anser följaktligen att ärendet har utretts efter återremitteringen på ett tillräckligt sätt med tanke på ärendets kvalitet och omfattning och att det finns tillräckliga grunder i ärendet för att avgöra det.

Avgörande av begäran om omprövning

Med anledning av omprövningsbegäran måste det bedömas huruvida de ytterligare utredningar som inhämtats efter att ärendet återremitterades ger anledning att ändra det beslut som tekniska nämnden fattade 26.3.2026 § 41.

I de ytterligare utredningarna konstateras inte någon sådan strukturell brist i stadens dagvattensystem på basis av vilken staden kunde anses ha försummat sin underhållsskyldighet.

I ärendet har inte heller påvisats att staden genom byggnadsåtgärder, dagvattensystemet eller någon annan åtgärd felaktigt skulle ha avlett dagvatten till fastigheten i fråga.

I ärendet har dessutom inte visats något tillräckligt orsakssamband mellan stadens verksamhet eller försummelse och de påstådda skadorna på fastigheten.

De som inlämnat omprövningsbegäran har inte lagt fram några sådana nya omständigheter eller utredningar på basis av vilka det skulle finnas skäl att ändra tekniska nämndens tidigare beslut.

Slutsatser

Den ytterligare utredning som inhämtats efter att ärendet återremitterades ger inte anledning att ändra tekniska nämndens tidigare bedömning av stadens skadeståndsansvar.

Vid analysen av dagvattenledningens skick på Mariegatan konstaterades ingen sådan strukturell brist som skulle visa att staden försummat underhållet av dagvattenledningen eller på basis av vilken man kunde visa att de påstådda fastighetsskadorna skulle vara vållade av ett fel i det dagvattensystem som staden ansvarar för.

I ärendet har inte heller påvisats något fel eller någon försummelse från stadens sida när det gäller byggandet eller underhållet av dagvattensystemet och inte heller något tillräckligt orsakssamband mellan stadens förfarande och de påstådda skadorna.

På basis av den tillgängliga utredningen har ärendet utretts på ett tillräckligt sätt enligt vad som avses i 31 § i förvaltningslagen. En hydraulisk modellering av hela dagvattensystemet eller en utomstående skadekartläggning på stadens bekostnad ska inte anses vara nödvändig i detta enskilda skadeståndsärende.

När det gäller dagvattenavgiften har det i ärendet inte lagts fram någon ny rättslig eller faktiskt grund för att befria fastigheten från dagvattenavgiften enligt gällande betalningsgrund.

Därmed finns det inga grunder för att bifalla omprövningsbegäran.

Föredragning

Teknisk direktör Nina Aro

Förslag

Tekniska nämnden beslutar att anteckna begäran om omprövning för kännedom och att avslå begäran om omprövning med stöd av de grunder som läggs fram i beredningstexten ovan.

Det beslut som tekniska nämnden fattade 26.3.2026 § 41 förblir i kraft.

Beslut